

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava

Johanneksentie 4 - Puh. 38 154



RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri

Liisankatu 27, E 10

N:o 5
Toukokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

38. vuosikerta 1933

NAPOLEON I, RANSKAN KEISARI

Huomattavat ihmiset, joilla on paljon viisautta ja tahdonlujuuksia ovat aina mielenkiintoisia. Heidän tekojaan mainitaan ja heistä paljon puhutaan, vaikka itse ovatkin jo kuolleet. Luther, Runeberg, Elias Lönnrot, Sakari Topelius y.m. ovat jo kauan sitten kuolleet. Mutta vielä tänäkin päivänä saamme kirjoista lukea heidän elämästään ja toiminnastaan.

Samoin on laita Ranskan keisari Napoleon ensimmäisen, suuren. Yli 100 vuotta on kulu-
nut hänen kuolemastaan St. Helenan saarella ja kuitenkin elää hän vielä teoissaan. Häntä sanotaan »suureksi», sillä hän kuuluu historian suurmiesten joukkoon.

Napoleonin elämänvaiheet

Napoleon syntyi Korsikan saarella Välimerellä v. 1769. Kotinsa oli köyhä. Hän päätti ruveta sotilaaksi. Kärsi nälkää oppivuosiensa. Nuorena upseerina otti osaa Ranskan vallankumoukseen. Pääsikenraaliksi jo 25 vuoden vanhana. Marssi joukkoineen Alppien yli ja valloitti Italian. Valittiin konsuliksi ja sitten keisariksi. V. 1802—1810 valloitti Napoleon Bonabarte koko Italian, Espanjan, Itävallan, Hollanin, Preussin ja pääsi näin koko Euroopan haltijaksi.

V. 1812 tuhoutui hänen suuri sotajoukkonsa Venäjällä kylmyyteen, nälkään ja tauteihin. V. 1813 joutui hän tappiolle suuressa taistelussa Leipzigin luona. V. 1814 erotettiin hänet Ranskan hallituksesta ja vietiin yksinäiselle Elban saarelle. Mutta hän palasi sieltä takaisin Ranskan keisariksi. Silloin Euroopan kaikki hallitsijat liittoutuivat häntä vastaan ja voittivat hänet kuuluisassa Waterloon taistelussa. Vuonna 1815 erotettiin hänet toisen kerran Ranskan keisarin virasta ja vietiin vankina

suuren valtameren ympäröimälle St. Helenan saarelle, jossa kuoli v. 1821.

Napoleonin luonne

Napoleon kohosi sangen äkkiä korkeaan asemaan Ranskassa, mutta menetti sen yhtä pian. Tämä äkkinäinen muutos johtui hänen luonteestaan. Hän oli tavattoman ahkera. Jo koulussa ollessaan pikku poikana tahtoi tietää kaikki ja ymmärtää kaikki. Hän luki mielellään suurten, historiallisten henkilöitten elämänkertoja. Hänellä oli luja tahdonvoima. Hän ei pelännyt mitään vaaroja eikä säikähtänyt tehtävien suuruutta. Napoleonilla oli hyvä ymmärrys ja selvä ajatuksen juoksu. Väkevä kunnianhimo yllytti häntä pyrkimään ylemmälle korkeita tarkoitusperiä kohti. Tämä kunnianhimo vietteli häntä valloittamaan entisten maitensa lisäksi Venäjän keisarikunnan. Mutta se veikin hänet sitten turmioon.

Sotilaana

Napoleonin ja hänen soturiensa välit olivat aina ystävälliset ja hyvät. Hän oli heille hyvänä esikuvana rohkeudessa ja pelottomuudessa. Sotaretkeillä söi hän samaa ruokaa kuin tavalliset sotilaat. Hän nukkui yönsä samanlaisilla telttavuoteilla kuin sotamiehetkin. Siitä syystä luotti armeija häneen ja uskoi lujasti hänen lopulliseen voittoonsa. Sotilaat rakastivat häntä sillä hän ei ollut koskaan ylpeä, julma eikä puolueellinen. Siitä syystä hänen vanhukset sotilaansa itkivät kuin lapset hänen joutuaan pois valtaistuimelta v. 1815. He olivat aina olleet ylpeitä kenraalinsa ja keisarinsa Napoleonin suuren puolesta. Napoleon oli ollut sotapäällikkönä sotaa johtamassa yli 60:ssä taistelussa. Vuoteen 1812 asti oli hän aina voitol-

lisena niistä selvinnyt. Vasta yhteisvoimin voitivat vastustajansa, Euroopan hallitsijat, hänet.

Valtiomiehenä

Napoleonin elämäkertoja lukiessa tulee aina ajatelleeksi, että hän oli vain suuri sotapäällikkö, valloittaja, sotilas. Ja soturia hän olikin koko sielultaan ja mieleltään. Mutta hän oli myöskin



Napoleon

huomattava valtiomies. Sen kaikki tietävät. Hän järjesti uudelleen Ranskan koko sisäisen hallinnon. Hän toimitti Ranskalle uudet, yhteiset lait, jota Ranskan kansa noudatti aina maailmansodan alkuun saakka. Hän järjesti maan hallinnon sellaiseksi kuin se vieläkin on. Pariisi, maan keskipiste, hallitsee koko maata. Kaikki maakunnat saavat hallinto-ohjeensa hallitukselta Pariisista käsin. Yksityisillä valtakunnan osilla ei ole itsenäisyyttä kuten esim. Saksan osavaltioilla on.

Eurooppalaisia suunnitelmia

Napoleon oli hallitsijaluonne. Hänen isänmaansa Ranska oli liian pieni hänen mielestään. Hän tahtoi hallita koko Eurooppaa. Hän tahtoi olla koko Euroopan hallitsija. Hän suunnitteli valtakuntansa niin suureksi kuin Rooma oli ollut n. 2,000 vuotta sitten.

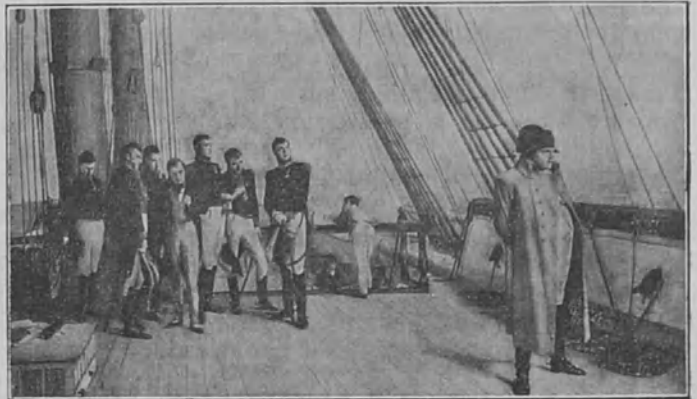
Vuoteen 1810 asti oli hänellä puoli Eurooppaa taskussaan. Hän toivoi saavansa koko Euroopan käsiinsä lähemmällä sotimaan Venäjää vastaan. Mutta sitä hänen ei olisi pitänyt tehdä. Siitä

tuli hänelle onnettomuus. Hänen armeijassaan oli 500,000 miestä marssiessaan Venäjälle. Suuren suuri Venäjä hävitti ja hajoitti koko hänen sotajoukonsa.

Napoleon ei onnistunut suur-eurooppalaisissa aikeissaan. Vuosina 1812, 1813, 1814, 1815 väheni Napoleonin mahti. Hän tahtoi perustaa suuren kansojenliiton Eurooppaan, sellaisen, joka maailmansodan loputtua Sveitsiin perustettiin ja joka siellä nyt toimii kansallisten riitaisuuksien estämiseksi. Mutta Euroopan hallitsijat nauroivat hänen pyrintöilleen ja pitivät niitä hullutuksina. Nyt vasta 100 v. kuluttua on huomattu kansojenliiton tärkeys.

Loppu

V. 1815 vietiin koko Euroopan pelkäämä vangittu hallitsija St. Helenan saarelle suuren Atlantin valtameren keskelle. Saari ei ole suuren suuri. Epäterveellinen, kuuma, tuulinen se on sekä Euroopan että Afrikan rannalta. Tämä jylhä kalliosaari oli hänen viimeinen asuntonsa. Englanti vaati hänet sinne vietäväksi. Sieltä oli mahdollista päästä pakemaan. Ainoastaan muutamat uskolliset upseerit ja palvelijat seurasivat vapaaehtoisesti häntä vankeuteen. Seitsemän vuotta eli suuri Napoleon St. Helenan saarella Englannin tykkien vartioimana. Vankeudessaakin ollessaan oli hän aina ahkerassa työssä kuten onnensa ja kunniansa päivinäkin. Hän kirjoitti siellä muistelmiaan, elämäkertansa, sotasuunnitelmiaan sekä saneli testamenttinsa. Näistä kirjoitelmista nyt tutkitaan Napoleonin ja hänen aikaansa. St. Helenan saaren epäterveellinen ilmasto heikensi 6 vuoden ajan hänen terveyttään. Hän kuoli vatsatautiin toukok. 5 p:nä. Hänet haudattiin ensin St. Helenan saarelle. Mutta 19 v. myöhemmin muutettiin hänen ruumiinsa Pariisiin ja haudattiin samaan kirkkoon kuin muutkin Ranskan suurmiehet.



Napoleon matkalla St. Helenaan

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

Maaliskuun 25 p:nä 1933.

(Jatkoa)

Vaalien jälkeen ryhdyttiin keskustelemaan. Ensimmäisen keskustelukysymyksen esitti hra John Sundberg. Se koski kirjapaino Oy. Surdusta. Alustaja huomautti, että kuuromykillä on oma kirjapaino osakeyhtiön varassa, johon osakkaina kuuluu paljon kuuromykkiä ja jonka kehitystä he tarkoin seuraavat, koska ovat siihen säästövaransa sijoittaneet. Hra Sundbergin mielestä olisi suotavaa, että ne, jotka suinkin voivat ja haluavat siirtäisivät osakkeensa Suomen Kuuromyökkäinliitolle, joka mahdollisesti joskus perustaisi opiston, jossa opastettaisiin kuuroja poikia ja tyttöjä sekä kirjapaino- että kirjansitomotyöhön. Hra Sundberg sanoi jo lahjoittaneensa omat osakekirjansa Liitolle tätä tarkoitusta varten.* Asian johdosta, joka nyt uutena ja valmistamattomana joutui läsnäolijain harkittavaksi lausuttiin ajatuksia puoleen, jos toiseenkin. Osakekirjain arvo ei ole nykyisin sanottavan suuri. Ehkä Liitto voisi niitä joskus edullisemmin käyttää kuurojen hyväksi, varsinkin jos tähän yritykseen liittyisi kuurojen kirjansitomotyöhönkin valmistaminen. Eräät puhujat taas mainitsivat (m.m. E. Savisaari, E. Ritala), että moni kuuromykkä aikoinaan osti itselleen „Surduksen“ osakkeita siinä toivossa, että sitten saisivat rahoilleen paremman koron. Nyt ovat he jo muutaman vuoden ajan odottaneet osinkoja, vaan turhaan. Ihmettelevät, kun ei voittorahoja jo tule. Jos heidän nyt pitäisi kokonaan antaa osakekirjansakin ilman muuta pois, niin silloinhan he tietävät menettäneensä kaiken. Toista olisi, jos Liitto *ostaisi* heiltä osakkeensa »Surduksessa», joten he saisivat rahansa takaisin.

Kysymyksen johdosta ei tehty mitään päätöstä, vaan yhtyi kokous herra L. Vainolan lausuntoon: *jokainen menetelkään osakkeittensa kanssa miten haluaa kuultuaan nyt täällä alustajan mielen.*

Toinen keskustelukysymys kuului näin:

Eikö olisi jo aika ruveta kiirehtimään n. s. „ukkokodin“ perustamista kuuromykkille. Kysymyksen teki hra L. Vainola.

Kysymyksen johdosta virisi erittäin vilkas ja innokas keskustelu. Asiasta käytti puheenvuoroa lukuisat edustajat: Vainola, Hackzell, Nordlund, Sundberg, Savisaari, Jokelainen, Östman, rva Ylén y.m. Kaikki puhujat olivat sitä mieltä, että Kuuromyökkäin auttajajhdistyksen Turun piirin olisi nyt heti ryhdyttävä toteuttamaan

ukkokodin avaamista, koska mainittu yhdistys jo vuosia sitten toimeenpani rahankeräyksen yli koko maan tätä tarkoitusta varten. Silloin maamme kuuromykät innolla ja yksimielisesti keräsivät varoja ja saivat listoilla kokoon suuren summan, joka nyt vuosikausia pankissa kasvaneena on vuosi vuodelta yhä noussut (ehkäpä lähemmä 300,000 mk. arvailtiin).

Monet kansalaiset, jotka silloin merkitsivät keräyslistoille avustuksiaan ihmettelevät, mihin kertyneet varat ovat joutuneet ja miksi ei „Ukkokodin“ perustamisesta kuulu mitään. Kuuromykät saavat jokakerran hävetä, kun heiltä vaaditaan selitystä yllämainittuun kysymykseen. Ei olisi enää yhtään hetkeä vitkasteltava, vaan olisi yhdistyksen johtokunta Turussa herätettävä toimintaan. Puhujain mielestä on käsittämätöntä, miksi Auttajajhdistyksen johtokunta on niin vastahakoinen tämän kysymyksen suhteen. Asian tärkeyttä tehostaakseen kertoivat m.m. neidit Ina Nordlund ja Elsa Hackzell kuinka he molemmat kuurojen vanhusten ystävinä ovat havainneet hoitokodin tarpeellisuuden vanhain, varattomien ja yksinäisten miespuolisten kuurojen vanhain päivän varaksi. — Hra Sundberg kertoili Ävikin vanhainkodin perustamisesta ja toiminnasta. Siellä ovat kuurot vanhukset hyvässä hoidossa. Yhtä hyvän kodin voisivat kuurot miespuoliseltakin saada, jos vaan toimeen ryhdyttäisiin. Valittakoon tarmokas henkilö jo ensi kesänä etsimään kodille sopivaa paikkaa. Hän mainitsi myös, että aivan Ävikin harjun toisella puolella sijaitsee ent. kansakoulurakennus, jota Hyvinkään kunta on käyttänyt m.m. sairaanhoitajan asunnoksi. Todennäköisesti voisi kunta myydä tämän rakennuksen kuurojen miesten vanhainkodiksi. Arvattavasti olisi monessa suhteessa hyötyä siitä, että nämä kaksi kotia olisivat läheisiä naapureita. Neiti Hackzell halusi sen lisäksi lausua, että ukkokodin yhteyteen jollakin tavoin saataisiin ammattikoulu kuuroille koulusta pois-päässeille pojille.

Puheenjohtaja huomautti, että ukkokotia varten kootut varat ovat Turun kuuromyökkäin auttajajhdistyksen kokoamat ja siis sen omat. Sen on vastattava niiden hoidosta ja käytöstä. Tämä kokous ei ole oikeutettu siitä määräämään. Samoin on Ävik Helsingin piirin kuuromyökkäin auttajajhdistyksen oma. Se yksin voi päättää onko Ävikin yhteyteen sopivaa liittää myöskin ukkokoti. Muutoin on ukkokodin aikaansaanti puheenjohtajan mielestä tarpeellinen, jopa kiireellinenkin. Mutta hänen mielestään ei Liiton vuosikokous voi tässä asiassa nyt muuta päättää eikä tehdä, kuin pöytäkirjanotteella ja kirjelmällä kääntäjä Turun piirin auttajajhdistyksen puoleen ja kehoittaa sitä ottamaan huomioon kokouksessa lausutut toiveet. Tämä tuli kokouksen päätökseksi.

* Meinkin lienee oikeastaan se, että S.K.L. saisi sitten suurimpana osakkeenomistajana määräysvallan Surduksessa ja voisi johtaa sen kehitystä kuuroille hyödyllisellä tavalla.



Uusi messupuku ensikerran käytännössä Helsingin kuurojen jumalanpalveluksessa pitkänäperjantaina

Kolmas keskustelukysymys:

Suomen Kuuromykkäinliiton sääntöjen korjaaminen. Kysymyksen alusti hra L. Vainola.

Alustajan mielestä ovat Liiton säännöt jo vanhentuneet ja kaipaavat uudistamista. Hän mainitsi eräitä kohtia säännöissä, jotka sietäisivät parannusta. Lyhyen keskustelun jälkeen päätti kokous asettaa 5-henkisen toimikunnan laatimaan sääntöjen korjausehdotusta. Tämä toimikunta jättäköön ehdotuksensa ensi vuosikokoukselle. Toimikuntaan valittiin rovasti Nyberg, hrat R. Pitkänen, E. Karilas ja Lauri Vainola sekä rouva Aili Sihvola.

Neljäs keskustelukysymys:

Eikö olisi Liiton palkattava kiertävä neuvoja kuuromykille?

Kysymyksen alustaja, rouva Aili Sihvola lausui: Ympäri maata asuu kuuroja useinkin kaukana toisistaan. Ehdotan, että Kuuromykkäinliiton varoilla palkattaisiin kuuroja tarkoin tunteva henkilö käymään heidän luonaan neuvomassa ja ohjaamassa heitä ja muutoinkin järjestämässä sopivia tilaisuuksia heille ja tuottamaan iloa yksinäisten kuurojen hiljaiseen elämään.

Ehdotusta kannattivat hrat Vainola ja Sundberg. Heidän mielestään on kuurojen papeilla ennestään jo niin paljon tehtävää, ettei lisää työtaakkaa heille enää voi panna. Käytännöllisistä ja taloudellisista syistä vastusti ehdotusta hra Karilas. Hän arveli kuurojen pappien jo voimainsa ja aikansa mukaan tällaisia tehtäviä kuurojen parissa suorittavan.

Puheenjohtaja huomautti, että tämän ehdotuksen toteuttaminen vaatii Liitolta nykyisin huomattavia rahallisia menoja, joita sillä nyt ei ole. (Jatketaan.)

SOKEAN KUUROMYKÄN FRANS LEIJONIN KIRJE RUOTSINKIELISEEN KUUROMYKKÄINLEHTIEN

Painatamme lehtemme jäljennöksen Frans Leijonin kirjeestä, jossa hän kertoo ent. hoitajattarensa täyttäneen 80 vuotta. Lukijoitamme huvittanee varmaankin nähdä minkälaisia kirjaimia hän kirjoittaa. Suomennamme tähän kirjeen sisällön:

Tahdon kertoa Kuuromykkäinlehtien suomen- ja ruotsinkielisille lukijoille, että Pietarsaaren kuuromykkäkoulun hoitajatar Maija Björklund täyttää 80 vuotta maaliskuun 24 p. 1933. Hän syntyi Ähtävässä v. 1853. V. 1885 tuli hän oppilaita hoitamaan vanhaan Rosenlundinkouluun (Pietarsaaren). V. 1887 muutti Maija B. Pietarsaaren kouluun. Syyskuun 18 päivänä tulin minä F. L. Pietarsaaren kouluun oppimaan. Anna Heikel ja Maija B. saivat kersää paljon minun vallattomuuteni tähden koulussa. Sillä neiti Heikel oli Pietarsaaren k.m. koulun johtajatar. Maija B. rakasti kuuromykkävieraita, jotka tulivat P. saaren k.m. kouluun pääsiäispyhinä ja ehtoollisjumalanpalveluksiin. Hän laittoi heille vuoteita. Nti Anna Heikel

27 Arday den 24 mars.
 jag vill berättas tillkräfta sv-
 niska och finska lärare. värde-
 arintan vid dövstumskolan i
 Jakobstad. majja björklund flyttade
 27 år gammal den 24 mars 1913.
 hon flyttade i 1888 1913.
 1915 kom hon till gamla dövst-
 umskolan i norra lands. för att
 värda elever. 1917 flyttade
 majja till nya dövstumskolan
 i Jakobstad. den 19 sept 1919
 kom jag till till dövstumskolan i
 Jakobstad för att gå in i skolan.
 när fröken a. heikel och majja bod-
 vore på skolan och skolor för mina
 olika upptåg i skolan. ty fröken
 heikel var förreständarinnan vid
 dövstumskolan i Jakobstad. då majja
 bodde till dövstumskolan li-
 ngarna, som komms till dövstum-
 skolan i Jakobstad om påskan eller nattvard-
 stämman, hon lagade middag åt dem. fröken
 a. heikel var mycket glad att dövst-
 umskolan komms till skolan.

om påskan eller nattvard-
 stämman, hon gick och till en på
 den. det var 1912 majja bodde i
 1913 i januari var majja björklund
 gifte sig med gulden från forsby,
 vid namn petter from, som var
 far till dövstumskolan från. de
 flyttade till forsby. 1911 flyttade
 jag till forsby. jag bodde hos fru
 majja from på Unga i forsby. fru
 majja f. värdebragen mig på tåg-
 ren till dövstumskolan i 1912 och
 1915 höllingfors. 1911 blev och
 1914 vasa. 1917 blev fru majja
 f. vara mycket sjuk i halsen och
 reumatismen Unga från det till
 fru majja f. flyttade till ber-
 nard. fru majja f. flyttade till
 med fru och tre dötter. jag tackar
 gud som hjälpte henne att leva på
 27 år. tillräcker till tillkräfta sv-
 niska från edra vänner från lajona.
 adresserar fru majja from hos
 herr v. björklund ber-
 nard.

Kuuromykkä-sokea Frans Leijonin omakätinen kirje »Tidskrift för Dövstumma»an, jossa hän kertoo hoitajattarens Maija Björklundin täyttäneen 80 vuotta

oli kovin iloinen, kun kuuromykkävieraat tulivat kuuromykkäinkoululle pääsiäisenä ja ehtoollisjumalanpalveluksiin. Hän meni tervehtimään heitä. Maija oli hoitajattarena 19 vuotta. Tammikuussa 1903 meni Maija naimisiin erään ukon kanssa Forsbystä. Hänen nimensä oli Petter From ja hän oli kuuromykän Eino Fromin isä. He muuttivat Forsbyhyn. V. 1901 muutin minäkin Forsbyhyn. Minä asuin kauan rouva Maijan luona Forsbyssä. Rva Maija From hoiteli huolellisesti minua matkoilla kuuromykkien kokouksiin Helsinkiin v. 1902 ja 1905, Turkuun 1911 ja Vaasaan 1914. V. 1921 alkoi Maija-rouva kovasti sairastella. Hänen oikeassa jalassaan oli reumatismi kauan syksystä keväeseen. Maija-rouva muutti Pennäsiin asumaan sisarensa pojan Viktor Björklundin, hänen rouvansa ja kolmen tyttärensä luo. Minä kiitän Jumalaa, joka on auttanut Maijaa elämään 80 vuotta. Terveisiä Kuuromykkäinlehtien lukijoille.

Teidän
 Frans Leijon.

VIESTI ÄIDIN RAKKAUDESTA JA ÄITIEN PÄIVÄSTÄ

Kummallisen nopeassa tahdissa pyörähteleen ajan ratas ja pian on taas aika käsissä, jolloin jälleen vietämme Äitienpäivää, sitä yleistä äideille omistettua juhlapäivää.

Äitienpäivä erityisesti taas muistuttaa meitä muistamaan äitejä ja kunnioittamaan heitä ja heidän työtään, mitä he ovat lastensa hyväksi tehneet, sekä kiittämään äitejä heidän suuresta rakkaudestaan, uhrauksistaan, kärsimyksistään sekä alati valvovasta huolenpidostaan.

Ajatus äitienpäivän viettämisestä on innoittava, sillä ei ole liikaa, että jokaisessa kodissa ja perheessä omistetaan edes yksi päivä äidille, joka epäitsekästi omistaa vuoden kaikki päivät muille ja vain muille. Varmaan me jokainen tunnemme, että äiti, kotiemme väsymätön uurastaja, ansaitsee vuodessa montakin tällaista vapaapäivää. Mutta kuinka moni meistä sittenkään muistaa edes tuona yhtenäkin yleisenä äitienpäivänä järjestää kodissaan asiat niin,

että äiti on kaikin puolin todellakin vapaa juhlimaan ja että hän kodissamme ja meidän puoleltamme saa silloin tuntea erikoista huomavaisuutta ja hellyyttä.

Monta tuskanpistoa kai on äiti saanut povessansa kantaa meitä lapsiparkoja hoivatesaan, kun olimme pienokaisia, ymmärtämättömiä ja taitamattomia, eikä lapsi aina totellutkaan äidin varoituksia, vaan meni omin päinsä mihin sattui. Mutta kaikesta huolimatta seuraili äiti hellimättömällä rakkaudella „kultansa“ elämän kulkua elon päivien lisääntyessä. Ja jos lapsi sattui lankeamaan, oli äidin hellä käsi aina valmis peinokaista auttamaan. Ja vieläpä valvoi öisin lapsen ollessa sairaana. Osaammeko me nyt aikuisina kuvitella äidin asemaa ja hänen suurta rakkauttaan lapsiin? Se äidin rakkaus vaan jaksaa olla sellainen. Usein täällä maailmassa rakkaimmatkin siteet höltyvät, vaan äidin rakkaus on jumalallista ja puhdasta, joka pysyy. Tähän voin liittää sopivan runon, minkä muistan lukeneeni erästä kirjasta:

»Mi lempi kaikissa vaiheissamme
kuin enkel' armias puolestamme
alati valvoo ja huolta kantaa,
ei mitään vaadi, vaan kaikki antaa.
On joukossa ihmistunteiden
vaan *äidinrakkaus* sellainen»

Muistan selvästi sen ajan, jolloin ensi kerran sain astua koulun suojiin kaikenlaista oppia saamaan elämäni taipaleelle. Eipä äiti silloinkaan raatsinut antaa lapsensa yksin lähteä koulumatkalle kauvas tuntemattomien ihmisten seurassa. vaan lähti äitikin lastansa saattamaan ja sai yksin palata väsyneenä kotiin pitkän matkan jälkeen. Näin äidillä on suuri rakkaus. Hän edelleenkin vaatettaa, evästä ja ohjaa lukemaan sekä käyttäytymään kauniisti kouluajoilla. Oikea äiti ei jätä lastansa koulun huostaan. Hän tahtoo olla yhteistyössä opettajan kanssa terästävässä hänen neuvojaan ja kehoittaen lastaan tarkasti ja huolellisesti täyttämään kouluvelvollisuudet, muistuttaen myös neljännen käskyn tarkoittavan suhdetta opettajiinkin. — Muistan vielä omilta varhaisemmilta kouluajoiltani, miten rattoisaa oli joulu- ja kesälomalle palattua kotiin kertoa äidille kaikesta mitä oli koulussa opittu ja millaisia tehtäviä annettu. Silloin sai äiti kokea iloa. Hän tuli iloiseksi siitä, että lapsi sai oppia enemmän ja enemmän elämän kevään suloisessa iässä. Ja koulun käytyä, kun lapsi sai astua ulos avaraan maailmaan, alkavaan monimutkaiseen elämään kouluun, missä lapsen hellimmät lapsuusvuodet loppuvat ja vaikeudet alkavat uhata, eivät lopu äidin vaivat sittenkään lasten hyväksi. Hän edelleenkin huolehtii lasten toimeentulosta, koettaen jo aikaisin istuttaa lastensa sydämeen

elävän Jumalan pelon siemeniä, mitkä vuosien lisääntyessä kasvaisivat täyteen kukkaansa lapsen sydämessä. Paljon kokenut äiti tietää, että maailman liukkailla teillä kulkiessa on elävä Jumalan pelko paras varjeleva voima, mikä estää joutumasta maailman viettelyksien orjaksi. Niin tietämättömän monta vaaraa ja houkustusta ja jos jonkinlaista on murheiden maassa, joiden saaliiksi moni ihminen jo nuorena helposti joutuu. Ei auta muu kuin vahva ja nöyrä rukous ja myös usko Jumalaan ja Jeesukseen voi ihmisen pelastaa pahan kahleista.

Toivon kaikille Suomen kotien äideille Heran siunausrikasta ilon ja rauhan täyteistä äitienpäivää ja vielä monta onnellista elonpäivää.

L. Rantala



NAEMA HERMANSON

Huhtikuun 22 p:nä vaipui Helsingissä kuoleman uneen Mikkelin Kuuromykkäinkoulun ent. opettajatar ja asuntolan johtajatar neiti *Naema Hermanson* 71 vuoden vanhana. Neiti Hermanson joutui toimeensa jo silloin kun Mikkelin k.m. koulu otti vastaan ensimmäiset oppilaansa v. 1893. Hänet nimitettiin silloin koulun johtajattareksi ja opettajattareksi. Tässä toimessa pysyi hän läpi vuosien kunnes joku vuosi sitten täysinpalvelleena erosi virastaan ja asettui eläkettä nauttivana Helsinkiin asumaan. — Naema Hermanson oli harvinaisen innostunut ja ahkera, omantunnontarkka opettaja. Erinomaisella rakkaudella ja uhratuvaisuudella hoiteli hän asuntolassa kuuromykkälapsia, jotka hänen huostaansa oli jätetty. Varsinkin olivat heikkolahjaiset ja sairaloiset oppi-

laat hänen hellän huolenpitonsa esineinä. Vielä virastaan erottuaankin muisteli hän ent. oppilaitaan, joita oli satoja. Hän lähetti heille m.m. kaikille uskonnollisia kirjasia, lehtiä ja kuvia, jotka viittasivat oppilaille ijankaikkisen elämän tietä. Olipa hänellä valmiina suunnitelma julkaista painosta hartauskirjanen jokapäivä luettavaksi kuuromykkille. Hän keräili jo kirjoituksia tähän julkaisuun, mutta ei ennättänyt saada toivettaan toteutetuksi.

Neiti Hermanson sairastui äkkiä kirjoitus-pöytänsä ääressä kynä kädessään. On luultavaa, että hän juuri tuota hartauskirjaa silloin suunnitteli mutta taudin kohtauksesta ei hän enää vironnut. Siunattu olkoon Naema Hermansonin muisto! Neiti Hermanson haudattiin perhehautaam Mikkelissä huhtik. 29 p:nä. Haudalle laskettiin m.m. Suomen Kuuromykkäinliiton seppele.

JOHTAJATAR NAEMA HERMANSON

Naema Hermanson on nyt siirtynyt pois. Hänen työnsä ja toimensa ovat samalla loppuneet. Mutta ne jotka tulivat tuntemaan ja kosketuksiin Naema neidin kanssa eivät voi häntä, ei hänen töitään eikä toimiaan unhoittaa. Minullakin oli onni nähdä Naema neiti kotoisessa ympäristössään. Naema neiti liikkui vaatimattomana asuntolassa pienten oppilasten ympäröimänä. Tuo Naema neidin vaatimattomuus, siinä oli jotain niin suurta ja yliluonnollista. Se saarnasi omalla tavallaan ja pakotti yleimmänkin nöyrytymään sen Herran edessä jolta Naema neiti sai voimansa. Ahkerimmasta ahkerimpana liikkui Naema neiti pienten hohottiensä ympärillä yllään suuren suuri esiliina, joka suojausi pukua sillä tuon tuostakin pienet kätöset kurkottivat Naema neidin puoleen. Jouduin päivällispöytäni Naema neidin ja oppilaiden kanssa. Suurin silmin katselin, kun Naema neiti istui samaan pöytään pienimpien holhottiensä kanssa. Pöytään tuotiin veripalttua ja puolukoita sekä maitoa. Ei suinkaan Naema neiti tuota syö eikä pakota minua, vierastakaan syömään, ajattelin. Mutta Naema neiti annettuaan jokaiselle pikku nälkäiselle osansa otti itselleen ja tarjosi minullekin. Maailman luonnollisimmalla tavalla alkoi hän syödä veripalttua kuin parhaita juhlaruokaa. Odotin, että hänelle tuotaisi jotain parempaa, mutta mitään muuta ei kuulunut. Syötyään risti hän kätensä ja niin harras ilme kasvoilla kiitti taivaallista Isää ruuasta. Suuri Jumala, ajattelin minä ja sillä hetkellä tunsin niin suurta tarvetta katua ja anoa anteeksi monia ajattelemattomia ruokani väheksymisiä. Naema neiti istui ja odotti kunnes pienet nälkäiset olivat saaneet vatsansa täyteen.

Sitten noustiin ja kiitettiin ruoasta Jumalaa. Kului vähän aikaa, lapset alkoivat vallattomina telmiä. Pienintä sattui, hän alkoi itkeä, Naema neiti riensi luokse ja alkoi lohduttaa. Nenäliina etsittiin taskusta ja kyyneleet kuivattiin.

Kuka, kuka teki pahaa?, alkoi Naema neiti kysellä.

Lapset osoittivat erästä poikaa. Naema neiti lähti viemään poikaa nurkkaan. Tuskin oli poika ollut nurkassa 5 min. kun jo Naema neiti on pojan luona ja alkaa viitata: Jumala on surullinen, pikku tyttö on surullinen, Naema neiti on surullinen. Silloin poika heltyi katumaan, kädet kietoutuivat Naema neidin kaulaan ja poika alkoi nyyhkyttää. Taas etsittiin nenäliinaa, taas kuivattiin kyyneleet. Mentiin pikku tytön luo, poika pyytää anteeksi. Naema neiti viittaa: Jumala on hyvä, pikku tyttö on hyvä, poika on hyvä ja puristaa toisella kädellä tyttöä toisella poikaa itseänsä vastaan.

Minulle nousi jotain kurkkuun ja kuumat vedet silmiini. Käännyn akkunaan päin ja olin katselevinani ulos. Naema neiti omalla vaatimattomalla persoonallaan saarnasi voimakkaasti: Nöyry Herran käden alle, ja: Isä ei minun, vaan Sinun tahtosi tapahtukoon. Koko elämäni säilyy kaunis muisto. Se ohjaa, se auttaa ja lämmittää.

Heikkoudessa kylvetään voimassa herätään.

Kynä



ROVASTI OSKAR AHLSTRÖM

27 p:nä huhtikuuta kuoli Helsingissä Diakonissalaitoksella vaikean sairauden jälkeen, Vaasan ruotsal. seurakunnan kirkkoherra, rovasti Karl Oskar Ahlström lähes 70 vuoden ikäisenä.

Rovasti Oskar Ahlström oli harvinaisen lämminsydäminen kuuromykkäin ystävä. Yksi monista virkateimista oli hänellä Vaasan piirin kuuromykkäin auttajayhdistyksen puheenjohtajan toimi, jota hän hoiti sydämen lämmöllä yli parikymmentä vuotta, eli siitä asti kun mainittu yhdistys perustettiin v. 1907 auttamaan maaseuduilla sekä kaupungissa asuvia köyhiä ja sairaita kuuromykkäitä.

Kun Vaasan kuuromykkäinyhdistys herätettiin jälleen eloon v. 1909, oli rovasti Oskar Ahlström niin innostunut tähän asiaan, että hän kutsui yleisöä hengelliseen iltamaan luterilaiselle rukoushuoneelle, jossa hän itse puhui. Yleisöä olikin saapunut oikein paljon. Iltamassa kannettiin kolehti, joka tuotti kahvin tarjoilun kanssa yhteensä 73 mk. 70 p., joka

annettiin kuuromykkäinyhdistykselle pohjarahastoksi. Vaasan kuuromykkäinyhdistys on työskennellyt parinkymmenen vuoden ajan ompeluseuralla ja myynyt käsitöitään, joten mainitusta rahasta on karttunut vuosien kuluessa yli kymmeniä tuhansia markkoja.

Vaasan kuuromykät tuntevat suurta kiitollisuutta joukostamme poistunutta rovasti Oskar Ahlströmiä kohtaan. Kuuromykkäinyhdistys laski seppeleen vainajan haudalle kiitollisuuden osoitukseksi. Vainaja haudattiin 3 p:nä toukokuuta Vaasassa. N. S.

OPETTAJATAR SAIMI TOLVANEN 50 VUOTIAS

Neiti Saimi Tolvanen kuuluu Oulun kuuromykkäinkoulun opettajiston kantajoukkoon, sillä jo syyslukukauden alusta 1907 hän on toiminut tämän koulun opettajana. Jo aikaisemmin hän lukuvuosina 1904—1907 hoiti erinäi-



Saima Tolvanen

siä viransijaisuuksia täällä. Miten paljon työtä hän näinä 29 vuotena onkaan suorittanut rakkaitten oppilaittensa hyväksi! Me, hänen työtoverinsa, olemme nähneet sen läheltä ja meillä on erikoinen syy muistella kaikkea nyt, kun hän toukokuun 18 p:nä täyttää 50 vuotta. Me tiedämme myös, että kaikki ne oppilaat, jotka ovat lähteneet Oulun koulusta, kuin myös ne, jotka nyt vielä sitä käyvät, sydämellisesti onnittelevat kaikille tuttua ja rakasta Saimi neitiä hänen merkkipäivänään.

Ei tarvitse kauvan nähdä neiti Tolvasen ope- tusta ja sitä sydämellistä lämpöä, joka aivan kuin säteilee koko hänen olemuksestaan oppi- laita kohtaan, ennenkuin huomaa, mihin hän tähtää. Hänen kilvoituksenaan on jokapäiväi- sessä elämässä päästä yhä lähemmäksi Jumalaa ja Hänen luokseen hän tahtoi oppilaitaan- kin ohjata. Hän on itse löytänyt rauhansa Jumalassa ja hän tietää, että hänen oppilaansa- kin välttämättä tarvitsevat Jumalaa voidakseen onnellisesti suoriutua sillä raskaalla elämän- taipaleella, mikä on määrätty jokaiselle kuu- romykälle kuljettavaksi. »Katso ylöspäin, sillä yk- sin Jumalasta lähtee se voima, joka voi tehdä sinunkin elämästäsi jotakin eheää» — näin tah- too Saimi neiti sanoa.

Kun tämän kirjoittaja 1910 tuli Oulun kuu- romykkäin koulun johtajaksi, sovittiin siitä, että koetteeksi järjestettäisiin niin, että alkuopetus uskottaisiin muutamille opettajille, jotka oikein koettaisivat perehtyä tähän vaikeaan tehtävään. Ääntämisopetus ei ole helppo. Se kysyy lop- pumatonta kärsivällisyyttä, voimia ja taitoa. Näin oli Oulussa järjestetty toistakymmentä vuotta ja neiti Tolvanen oli yksi niistä opet- tajista, jotka aina kahden vuoden kuluttua sai- vat uusia pikkuoppilaita ohjattavikseen. Pienen pojan tai tytön sydän oli pakahtua surusta, kun oli täytynyt erota äidistä, isästä, siskoista ja muista kodin rakkaista asukkaista. Koulussa tuntui aluksi niin kolkolta ja oudolta. Mutta ne oppilaat, jotka joutuivat Saimi neidin huos- taan, unhoittivat pian surunsa. Heidän opetta- jansa voitti heidät pian. Hän oli niin mukava. Kun teki mieli murjottaa, niin hän keksi jota- kin oikein hauskaa, mikä pani väkisinkin nau- rattamaan, ja kun koti-ikävä raastoi arkailevaa sydäntä, niin hän osasi lohduttaa. Ennen pit- kää kiertyivät hennot lapsenkädet luottavasti opettajan kaulaan. Ja kun näin pitkälle pääs- tiin, alkoi työ. Se oli vakavaa työtä, missä ei mitään tingitty. Mutta jokainen koetti parastansa, sillä kukapa ei olisi tahtonut ilahduttaa Saimi neitiä, joka niin sydämensä pohjasta osasi iloita pienimmästäkin edistys- askeleesta.

Tässä lehdessä ei sovi syvemmin pohtia, oliko onneksi, että Oulun koulussa luovuttiin siitä ajatuksesta, että alkuopetus olisi uskottava erikoisesti siihen perehtyneitten opettajien kä- siin. Mutta sen tahdon kuitenkin sanoa, että minä, muistelmiani penkoessani, usein läm- möllä palaan siihen aikaan, jolloin neiti Tol- vanen työskenteli pikkuoppilaitten parissa. Olen elämäni varrella ehdinyt nähdä niin pal- jon, mutta harvoin olen nähnyt opettajaa, joka niin herkästi vaistoaa pienokaisen sielunelä- mää kuin hän. Toiselta puolen ymmärrän, miksi hänkin pyrki siihen, että saisi ohjata op- pilaita läpi koko koulun. Kun opettaja asteet-

tain saa seurata oppilaitaan kahdeksan vuotta, niin hän saa nähdä tuloksia työstään. Edesvas-
tuu on kyllä suuri, kun pitää valmistaa nuorta
ihmistä ottamaan lujana vastaan elämän myr-
skyt ja koettelemukset. Neiti Tolvanen on on-
nistunut uudessa työmuodossaan. Hän ei
laiminlyö mitään, minkä hän uskoo vievän suo-
tuisaan tulokseen opetuksessaan ja kun hän
perustaa kasvatusmenetelmänsä Jumalaan, niin
hän rakentaa lujalle pohjalle. Kouluaikana ra-
kentuu neiti Tolvasen ja hänen oppilaitensa
välille luja ystävyysuhte, jolla on kantavuutta
siihenkin aikaan, jolloin he yksin kulkevat elä-
män polkuja ilman opettajansa välittömästi val-
vovaa silmää. Hän huolehtii heistä ja hän oje-
ntaa heille auliisti kätensä, kun he kouluajan
päätyttyä tarvitsevat tukea. Mutta neiti Tolva-
sen rakkas kuuromyikkiin ei kohdistu vain
niihin onnellisiin, jotka joutuvat hänen itsensä
ohjattaviksi. Jokainen koulumme oppilas saa
osansa hänen myötätunnostaan. Vanhoihinkin
kuuromyikkiin se kohdistuu — siitä on todis-
tuksena se altis työ, minkä hän on suorittanut
Kuuromyökkäin Auttajajhdistyksen Oulun piirin
toiminnassa. Toiset kuvailkoot hänen uutteraa
työtään Jumalan valtakunnan levittämiseksi
N.N.K.Y:ssä sekä pyhäkoulutyössä. Minun on
vain todettava, että kuuromykkät neiti Tolvasen-
sa omistavat ystävän, josta heidän on syytä
kiittää Jumalaa.

Ennenkuin lopetan, on minun itseni, omais-
tehi sekä työtovereitteni puolesta lausuttava
kiitokseni siitä, että Saimi Tolvanen on se luot-
tettava ja rehti ystävä, mikä hän on. Suokoon
Jumala hyvälle opettajalle ja työtoverille vielä
monta siunausrikasta työvuotta Oulun kuuromy-
kkäinkoulussa ja niillä muilla työsarjoilla,
joille hän tahtoo niin runsain määrin uhrata
työtarmoansa sekä rakkauttansa. *Edw. Lück*

Urheiluosasto

K.U. L:n rata- ja kenttäurheilu- sekä **uintimes-
taruuskilpailut** pidetään Viipurissa elokuun 5—6 päi-
vinä. Urheilijat ja huvimatkaillijat, valmistautukaa näitä
suurkilpailuja varten. — Ensimmäisessä numerossa lisää.

Ulkoilmajuhla toimeenpannaan Helsingin K.U.-seu-
ran ja Helsingin K.U.-seuran välisen seuraottelun yhtey-
dessä Juhannuksena 24 p:nä kesäkuuta Hämeenlinnassa
Pettulan Norjan tuvalla. Lähemmin kesäkuun numerossa.

Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat toimeenpane-
vat jäsentenväliset kesäurheilukilpailut Hausjärven urheilu-
kentällä sunnuntaina kesäkuun 11 p. klo 12. Uusia jä-
seniä otetaan.

Lähdetään kuorma-autolla sinne Hämeenlinnasta klo 9.
Terve tuloa!

Lahden kurojen yhdistys järjestää hellunta-iltaman
kesäkuun 4 p:nä klo 18 (6 ip.) Lahden Lyseolla. Ohjelma
on hyvä ja monipuolinen. Terve tuloa!

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijain jäsentenväliset hiih-
tokilpailut olivat helmik. 12 p:nä klo 10. Sää oli verrat-
tain hyvä. Ensimmäisessä suoritettiin naisten 3 km hiihto, johon
oli ilmoittautunut 4 osanottajaa. Tulokset olivat seuraav-
at: 1) Anni Hakkinen 23,16, 2) Milja Kolari 28,20, 3)
Eeva Toivanen 31,50. Neljäntenä ollut Anni Toivainen
joutui pois kilpailusta harhaan hiihtonsa takia. Rata oli
tavallista murtomaata, tulokset kuitenkin huonollaisia,
kaikeksi siksi, että vastasataneen lumen vuoksi oli verraten
raskas keli ja sitäpaitsi ei tänä talvena juuri ollut tilai-
suutta harjoitella.

Naisten hiihdeyttyä loppuun alkoi miesten 10 km hiihto.
Osanottajia oli 9, mikä muuten on harvinaista jäsen-
välisissä kilpailuissa. Kaikeksi hopeapokaali, josta nyt ensi
kerran kilpailtiin, sai useimmat innostumaan. Kaikki
hiihtivät loppuun paitsi yksi, joka kipeän jalkansa vuoksi
oli pakotettu keskeyttämään. Tämä yksi osoittautui ole-
vansa mainio hiihtäjänaluku, josta aikaa myöten voi tulla
kova vastus vanhoille tekijämiehillekin. Ellei olisi jou-
nut pois kilpailuista, olisi hän varmasti päässyt toiselle
tai kolmannelle sijalle, huolimatta siitä, että oli ensiker-
talainen. — Tulokset: 1) V. Hirvonen 49,43, 2) E. Kainu-
lainen 53,16, 3) A. Tuhtanen 56,46. Lähinnä K. Hämälä-
inen ajalla 58,55. V. Hirvonen voitti kuten oli odotet-
takin ja sai niin ollen haltuunsa kultaseppä Haposen
lahjoittaman kiertopalkinnon.

Samana iltana oli illanvietto kurojenkoululla. Ajan
vähyyden takia oli ohjelma supistettu vain tervehdyspu-
heeseen, jonka piti A. Hartikainen ja palkintojen jakoon,
jonka toimitti puheenjohtaja apunaan tehtävään valittu
hymyilevä lisämelais-neiton. Lisäksi oli vapaata ohjel-
maa, keskustelua, leikkiä ja tarjoilua. *Mila*

Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat toimeenpani 19 p.
maalisk. jäsentenväliset hiihtokilpailut 10 km matkalla
Näsijärven jäällä. Ennenkuin mentiin hiihtämään, oli hyvä
ja kuiva ilma. Mutta tuossa tuokiossa alkoi sataa räntää,
joten oli raskasta hiihtämällä raahautua eteenpäin ja hiihtä-
jät loppumatkan juoksivat sukset olkapäillään. 3 poikaa
keskeytti.

Tulokset: 1) M. Katainen 1.18,20, 2) E. Helminen 1.20,18
ja 3) A. Ahonen 1.20,38.

Naisille olisi järjestetty 5 p:nä maalisk. hiihtokilpailut,
vaan kun osanottajia ilmoittautui vain 2, niin piti peruuttaa.

Vaasan Kuuromykkä-Urheilijain vuosikokous pidettiin
helmikuun 12 p:nä Palosaaren kansakoululla. Kokouksen
avasi seuran puheenjohtaja C. Martola. Vuosikokouksen-
puheenjohtajaksi valittiin J. Leivo ja sihteeriksi I. Kangas-
niemi. Vuosi- ja tilikertomuksen tultua luetuksi myön-
nettiin johtokunnalle vastuuvapaus.

Suoritettiin sitten puheenjohtajan vaali, jolloin tuli
valituksi uudelleen herra C. Martola. Johtokuntaan tulivat
eniten ääniä saaneet Anna Södergård, J. Leivo, N. Söyning,
Lea Byström ja I. Kangasniemi. Varalle Ester Byström
ja F. Thesslöf. Tilintarkastajiksi valittiin Helmi Koskela
ja Helny Thesslöf, varalle rva Maria Söyning ja T. Emet.
Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin rva Maria Söyning ja Martta
Lyytinen.

Johtokunnan keskuudessa valittiin varapuheen-
johtaja N. Söyning, sihteeriksi J. Leivo, rahastonhoitajaksi Anna Söder-
gård, jäsenmaksujenkantajaksi Lea Byström ja kaluston-
hoitajaksi I. Kangasniemi.

Vaasan K.m. Urheilijat toimeenpanivat huviretken
Sulvalle 19 p:nä helmikuuta Alfred Holbergin taloon.

Jo edellisenä iltana oli 5 naisihiihtäjää ja 3 toimikunnan
jäseniä lähteneet järjestämään paikkoja kuntoon, ettei
mitään puuttuisi retkeilijöiltä. Sunnuntaina alkoikin jäätä
myöten saapua vieraita potkukelkoin, autoin jopa jalkai-
sinkin. Kaikkiaan keräytyi perille 26 kuuromykkää. Ikä-
vintä kaikille oli, että meidän kaikkien hyvä „professori“
Nikolai oli poissa, kun matka on hänelle liian pitkä. Perillä
tarjoiltiin kahvia ja emäntäväen omia pulla valmisteita.
Sen jälkeen järjestettiin hiihtokilpailut naisille. Osanot-
tajia olikin ilmoittautunut kuusi.

Hiihtokilpailut, jotka toimitettiin lumen vähyden vuoksi osittain peltojen ojissa, onnistuivat olosuhteisiin nähden hyvin. Tulokset olivat seuraavat: 1) Helmi Koskela 18,20, 2) Elli Ruuska 19,44, 3) Ester Byström 19,49.

Radan pituus oli 3 km. Vaikka rata koettiin valita isäntämme suosiollisella avustuksella, paras mahdollinen oli sillä toisin paikoin vaikea sivuuttaa edellä menijää. Kilpailujen jälkeen kokoonnuttin taloon missä nautimme päivällistä ja kahvia. Täällä puheenjohtaja Martola ilmoitti kilpailujen tulokset ja samalla kiitti isäntäväkeä kaikesta ystävällisyydestä ja rahalahjasta, minkä K.m. Urheilijat sai vastaanottaa. Kohotettuumme eläköön huudon urheilulle ja isäntävälle, alkoi taival kotiaamme kohti.

Parhain kiitos huvirekistä ja sen onnistumisesta lankee tietysti toimikunnalle ja isäntävälle joka alttiisti luovutti suojiansa retkeläisten käytettäväksi. *Janne*

Hämeenlinnassa suoritettiin kirjatyönt. yhdistyksen tavanmukainen „sivuhiihto“ eri kirjapainojen työläisten kesken maalisk. 4 p:nä raskaan kellin vallitessa. Edustettuina oli nyt ainoastaan Karisto Oy. ja Hämeen Kansa — edellinen selviytyi voittajana 3 parhaan yhteistuloksella 61,23, jälkimmäisen saadessa 65,24. Matka 5 km. I. Valtonen (Karisto) oli paras ajalla 20,00; seuraavain tulokset olivat 20,15 ja 21,08. Mainittakoon, että I. Valtonen samassa kilpailussa v. 1931 tuli 1:seksi ajalla 17,13 ja 1932 2:ksi ajalla 18,22.

Turun Kuuromyökkäin Urheiluseura „Valppaan“ jäsentenväliset hiihtokilpailut suoritettiin helmikuun 12 p:nä klo 11. Hiihtoreitti oli Aurajoen jäällä, jossa oli ainoastaan muutamia paikoin lunta. Keli oli raskas.

Kilpailtavat matkat olivat 5 ja 10 km hiihto yhdessä, sekä naisten 3 km hiihto. 5 km hiihto oli yli 35 vuotiaalle.

Voittajana naisten 3 km hiihdosta suoriutui Marita Nieminen. Hänen aikansa oli 19,29, 2) Maria Pietilä 24,43, 3) Ida Haapala 34,21.

5 kilometrillä oli ainoastaan yksi osanottaja, K. Blomberg. Hänen aikansa oli 28,51.

10 km yleisen hiihdon voittajaksi tuli P. Palmu, ajalla 43,39, 2) A. Heinonen 45,42, 3) K. Iltanen 50,58, 4) E. Raitanen 61,38. Saman päivän iltana klo 7 oli Valppaan iltama.

Helsingin K.m. Urheiluseuran jäsentenvälisissä sisähypykilpailuissa, jotka pidettiin 21 p:nä huhtik. Eläintarhan kansakoululla, saavutettiin seuraavat tulokset:

Vauhditon pituus: 1) A. Ahlbäck 274, 2) I. Lehtonen 273, 3) O. Merikallio 237.

Vauhditon korkeus: 1) Lehtonen 130, 2) Ahlbäck 125, 3) Merikallio 105.

Vauhditon kolmiloikka: 1) Lehtonen 850, 2) Ahlbäck 834, 3) Merikallio 684.

Pistemäärät: 1) Lehtonen 231,74 (uusi seuraennätys), 2) Ahlbäck 227,55, 3) Merikallio 191,65.

Tietoja kotimaasta

Salossa pidetään jumalanpalvelus sunnuntaina toukokuun 21 p. Kokoonnutaan kirkkoon klo 13 (1) päivällä.

Ehtoollisjumalanpalvelus kuuromykille pidetään Helatorstaina toukokuun 25 p:nä *Turussa*, johon Turun ja sen ympäristön kuuromykät kutsutaan osallistumaan. Edellisenä iltana pidetään hengellinen illanvietto klo 7 Turun kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa. — Tervetuloa!

Suomen Kuuromyökkäinliiton keskuhallitus piti kokouksen viime maaliskuun 25 p:nä heti Liiton yleisen vuosikokouksen päätyttyä. Tässä kokouksessa toimitettiin ainoastaan Liiton virkailijain vaali. Liiton tähänastinen puheenjohtaja, kouluneuvos *V. Forsius* ilmoitti, ettei hän enää missään tapauksessa ota vastaan Liiton

puheenjohtajan tointa korkean ikänsä ja toisella paikkakunnalla asumisensa takia. Hänen sijalleen Liiton puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti tähänastinen varapuheenjohtaja rovasti *H. Nyberg*, joka suuresti arvellen suostui vaaliin. Varapuheenjohtajaksi valittiin hra John Sundberg, sihteeriksi rovasti *H. Nyberg* ja rahastonhoitajaksi entinen, rouva *Helmi Nyberg*. Kaikki Keskuskallituksen jäsenet valittivat sitä, että kouluneuvos *Forsius* nyt erosi toimesta, jota hän suurella taidolla, uhrattavuudella ja tasapuolisuudella on hoitanut 19 vuotta. Liiton keskuhallituksen jäsenenä on hän ollut sen perustamisesta saakka. Kiitollisin ja haikein mielin erosi Liiton keskuhallitus kunnioitetusti puheenjohtajastaan. Kouluneuvos pysyy kuitenkin vielä kuluvan vuoden ajan Liiton keskuhallituksen jäsenenä, sillä vasta ensivuoden alussa hänen jäsenyytensä loppuu.

60 vuotias. Ehkä Huittisten pitäjässä olleen kuuromyökkäinkoulun „Heffatan“ entiset oppilaat tai opettajat tahtovat tietää ja kuulla toisista tovereista, niin *Kustaa Kaunismaa* Huittisista, joka on Heffatan koulun vanhempia oppilaita, tulee tässä tervehtimään heitä. Hän täytti viime maaliskuun 18 p:nä 60 vuotta, jonka jälkeen hän rupeaa saamaan eläkkeen veljensä luona. Nuorena ollessaan hän oli isänsä apulaisena maanviljelystyössä. Hän raivasi ja kuokki paljon maata toisten veljien kanssa. Hän teki monellaisia puhdetöitä. Hän liittyi kuuromyökkäin „Heffata“ yhdistyksen jäseneksi sen perustamisesta.

60:den johdosta hän sai muun muassa sievän kävelysaavan Heffatan kuuromykiltä. Hän tarjosi heille kahvia ja voileipiä y.m. Sitten myöhemmin hän kutsui vähän tuttavita kotiinsa juhlahahville.

50-vuotias. Huhtikuun 30 p:nä täytti 50 vuotta *Janne Toppila* Jyväskylältä. Hän on kotoisin Pulkkilasta, ja käynyt k.m. koulua Kuopiossa ollen opettaja neiti *Emilia Strunckin* oppilas. Koulusta päästyään hän antautui kenkä alalle ja meni työhön kenkätehtaaseen, ensin Ouluun sitten Tampereelle ja viimeksi Jyväskylään. Vuonna 1927 hän osti Jyväskylässä koneellisen jalkineiden korjausliikkeen, jonka hän edelleen omistaa ja jossa hän edelleen työskentelee. Ansiotyönsä ohella hänellä on aina ollut harrastusta ja rakkautta k.m:n yhteisiin rientoihin, sekä heidän keskuudessaan harrastanut urheilua. Ja mikäli mahdollista, on hän koettanut järjestää omassa liikkeessään työtä myös kohtalotovereilleen. Itse hän on rehellisellä ja ahkeralla työllään yhteiskuntaa rasittamatta, perheensä elättänyt ja lapsensa kouluttanut. Uskollisena auttajanaan kaikessa on hänellä ollut puolisonsa *Anna o.s. Juntunen*. Heidän kodissaan eletään tyytyväistä, onnellista elämää. Työn ja Jumalan siunaus varjoa heidän kotiaan. Onnellinen on kuuromyökkäin maailma ja rakas isänmaamme omistaessaan sellaisia koteja.

Kuolleita. Viime joulukuun 22 p:nä kuoli tapaturmaisesti kuuromyökkä *Johannes Gullsten* Kornasin pitäjässä Pohjanmaalla. Hän käveli pimeässä maantietä pitkin eikä huomannut, että hevosties ajoi rattailla häntä vastaan. Rattaiden aisa sattui hänen vatsaansa puhkaisten sen. Hänet vietiin Ylimarkun sairaalaan hoidettavaksi, mutta kuoli pian. Vainaja oli syntynyt elok. 22 p. 1878 ja oli käynyt Pietarsaaren kuuromyökkäinkoulun.

Hukkumistapaus Sulkavalla. Viime huhtikuun 1 p:nä klo 11 hukkuu Sulkavan kunnalliskodin hoidokki kuuromyökkä *Eino Paasio*. Vainaja, joka oli 22-vuotias oli mennyt Hasulan joelle, jonka heikko jää petti ja nuorukainen upposi veteen. Hän oli päässyt jo kerran ylös, mutta uudelleen upottuaan voimat loppuivat ja hän hukui. Tapaus huomattiin n. 2 tunnin kuluttua, jolloin henkinherättämisyritykset osottautuivat kuitenkin jo turhiksi.



Kiitos. Tämän vuoden alussa oli kulunut 25 vuotta siitä, jolloin Suomen Kuuromykät saivat kaksi ensimmäistä matkapappiansa. Tämän tapauksen muistoja ovat kuuromykät viimeaikoina eri paikkakunnilla viettäneet pienillä juhlallisuuksilla. Niin tapahtui esim. Helsingissä Kuuromykkäinliiton vuosikokouksen yhteydessä maalisk. 25 p:nä, jolloin suuri joukko kuuroja oli siihen osaaottamassa. Huomatiloin silloin m.m. että eripuolilta maata oli koottu varoja, joilla oli hankittu kallisarvoinen messupuku Helsingin kuuromykkäin kirkkoon. Tarkoituksena on että pappi käyttää tätä pukua kirkollisina juhlapäivinä ja tilaisuuksissa, jolloin paljon kuuroja tulee kirkkoon, jotta tämä messupukukin korottaisi kirkossakävijäin mieltä ylöspäin, ljanakikkista elämää kohti. Kirkkoon näin hankitun lahjan saamisen johdosta kiittävät Helsingin kirkollismieliset kuurot, heidän kuulevat ystävänsä sekä heidän pappinsa kaikkia niitä, joilla on ollut harrastusta tässä muodossa viettä 25 vuotta kestäneen kirkollisen toiminnan muistoja maamme kuurojen keskuudessa. Muistuttakoon tämä kallis lahja meitä kaikkia, erikoisesti helsinkiläisiä, joitten säilytettäväksi tämä muistoesine on jätetty, muistuttakoon se meitä työskentelemään niin, että kuurojen hengellinen elämä tulisi aina vakavammaksi ja rikkaammaksi niin, että sen hedelmät näkyisivät jokapäiväisessä elämässämme kodissa ja kaikkialla missä liikomme, eikä olisi vain tyhjää juhlahumua. Tätä toivovat kaikki maamme kuurojen papit sekä vakava kuurojen joukko.

Huomatkaa, Salon ympäristössä asuvat kuurot, että Salon K.m. Yhdistys aikoo toimeenpanna huviretken Hämeenlinnaan juhannusaattona tai juhannuksena. Osanottajat ilmoittautukoot, Maiju Niemiselle, osotteella Hajala, Rauhamäki ennen kesäkuun 11 p:ää. Korteilla annetaan sitten varma tieto osanottajille, milloinka auto lähtee Salosta. Sopii myös Someron kautta Hämeenlinnaan menevän tien varrella vartoa Salosta tulevaa huviautua.

Turku. Laskiaista ja Kalevalan päivää viettivät Turun kuurojenkoulun oppilaat kuluneen helmikuun viimeisenä päivänä sekä ruumilliseksi että henkiseksi virkistykseen. Ensin klo 12 päivällä tarjottiin koulussa kaikille pullakahvit, jonka jälkeen oppilaat sukset ja kelkkojen kanssa kuluttivat iltapuolta laskiaisestaan koulun ympäristössä. Kun ilmakin oli kaunis ja keli mainio, meni aika hiihdossa ja muussa reippailussa hupaisesti iltatunneille. Pimeän tultua mentiin jälleen koulun juhlasaliin, jossa johtaja E. J. Pesonen piti oppilaille puheen Elias Lönnrotista ja Kalevalasta. Puhuja kuvasi erikoisesti Kalevalan eräissä runoissa esiintyvää aidin rakkautta. Puheen jälkeen otettiin varjokuvakone esille ja näytettiin useita kuva-albeita Kalevalasta sekä muutamia kuvasarjoja Suomen maisemista y.m. nähtävyyksistä. Varjokuvanäytännön perästä oppilaat olisivat halunneet mielellään nähdä vielä elokuvia, mutta aika oli kulunut jo niin pitkälle, että ei ehditty enää asettaa elokuvakonetta käyntiin, joten täytyi lohduttaa vain sillä, kun pian päästään Bio-Bjööon katsomaan jännittävää elokuvaa „Seikkailuja Afrikassa“.

Turun Kuuromykkäin Shakkiseura järjesti täällä Turussa huhtik. 15—16 ja 17 p:nä shakkiturnausten Suomen mestaruudesta ja samoin kaupunki-ottelun, Helsinki—Turku. Kaupunki-otteluun on Helsingin Kuuromykkäin Shakkikerhon viime vuonna vietetyn 20-vuotisjuhlan johdosta lahjoitettu kiertopalkinto.

Helsingin ja Turun välinen kaupunki-ottelu oli nyt järjestyksessä toinen. Kilpailupaikkana oli Turun Kuuromykkäin Yhdistyksen huoneusto.

Kaupunki-ottelun voitti Turku ylivoimaisesti, saaden 4 1/2 pistettä, Helsingin 1 1/2 vastaan. Turulla on kiertopalkintoon nyt 2 kinnitystä.

Turku puolustivat V. Kallio, L. Vigren ja P. Keto, Helsinkiä B. Ahlbäck, K. Vekter ja Hj. Sandblom.

Suomen kuuromykkäin mestaruus-ottelussa oli yllätysmiehenä L. Vigren, sillä viime vuonna oli hän järjestyksessä viimeistä edellinen. Nyt hän vei mestaruuden, saaden saman pistemäärän kuin V. Kallio, jonka hän

kuutenkin uusinnassa voitti. Viime vuotinen mestari P. Keto jäi nyt kolmanneksi. Mestaruusottelussa oli järjestys seuraava:

1) L. Vigren 4—1, 2) V. Kallio 4—1, 3) P. Keto 3—2. Seuraavina olivat K. Vekter ja Hj. Sandblom, kumpikin 1 1/2—3, B. Ahlbäck 1—3.

Lahden kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin 12 p:nä helmik. Lahden Lyseossa. Viime vuoden puheenjohtaja hra K. Remmi lausui osanottajat tervetulleiksi, minkä jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra O. Lehtonen ja sihteeriksi hra K. Mäkelä.

Esitettiin yhdistyksen vuosikertomus ja rahastonhoitaja esitti tilikertomuksen ja tilintarkastajain lausunnon edelliseltä vuodelta, jotka hyväksyttiin. Rahastonhoitajalle ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Tämän vuoden puheenjohtajaksi valittiin uudelleen hra K. Remmi. Johtokuntaan valittiin neiti Lempi Rantala, rva Greta Remmi, hrat K. Mäkelä ja O. Lehtonen, varalle neiti Irja Peltola ja hra U. Nurminen. Tilintarkastajiksi valittiin neiti Anna Laitinen ja rva Ethel Mäkelä, varalle hra H. Lehtonen.

Kokouksen jälkeen valittiin johtokunnan keskuudessa varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi K. Mäkelä, rahastonhoitajaksi rva Greta Remmi ja jäsenkirjuriksi O. Lehtonen.

Tampereen K.m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 19 p:nä yhdistyksen huoneustossa Viinikank. 12. Kokouksen edellä oli hartaushetki klo 12 päivällä, jolloin rovasti Huugo Nyberg piti k.m:lle raamatullutunnin puheen meliinpainuvasti Jeesuksen lapsuudesta. Illalla pidetyssä vuosikokouksessa johti puhetta rovasti H. Nyberg ja sihteerinä toimi nti Eeva Halme.

Sihteerin laatimasta toimintakertomuksesta ilmeni, että seuran toiminta on huonosta ajasta huolimatta ollut virkeätä ja toivorikasta. Joka sunnuntai on kokoonnuttu yhteisiin keskustelu- y.m. tilaisuuksiin; lauantaisin on pidetty lukuiltaa ja keskiviikkoisin on ompeluseura kokoontunut ja myytiin kertyneet työt myyjäisissä, joka pidettiin jouluk. 9 p:nä. Yhd. ovat tilatut seuraavat aika-kaus- ja kuvalehdet: Suomen Kuvalehti, Kansan Kuvalehti, K.m. Lehti, Koti, Terveystoimilehti, K.m. ja Sokeainkoulun sekä lahjoituksena saatu Kotimaa lehden vuosikerta.

Tavanmukaiset „kirkkopäivät“ pidettiin marrask. 5—6 p:nä. Tällä kerralla ne muodostuivat tavallista juhlallisimmiksi ja antoisemmiksi, kun tällöin vietettiin niiden yhteydessä rov. H. Nyberg'in 25 v. juhlaa, kun oli tullut kuluneeksi 25 v. siitä kun rov. N. ensi kerran saapui järjestämään näitä kirkkopäiviä. Yhdistys on saanut lahjoituksena Tamp. Säästöpankilta 2,000 mk sekä o. l. Tuottanut 500 mk.

Johtokunta on kokoontunut 10 kertaa vuoden kuluessa, virallisia kokouksia on pidetty 9 kertaa.

Seurat, Nais-kerho ja Tamp. K.m. Urheilijat kuuluvat ala-osastoina K.m. yhdistykseen.

Yhd. tilit osoittavat säästöä edelliseltä v:lta 2,873 mk 41 p. Tuloja 6,343 mk 15 p., menoja 7,390 mk 85 p. Säästöön jäänyt tälle vuodelle 1,825 mk 71p. „Lesken roppo“ rahastolle jäänyt säästöä 964 mk 45 p. Toimintakertomus, samoin kuin esitetty tilit ja tilintarkastajain lausunto, hyväksyttiin ja myönnettiin asianomaisille tili- ja vastuuvapaus, mutta annettiin johtokunnalle muutamia huomautuksia eräitten asiain johdosta.

Johtokuntaan tulivat valituiksi n:dit Siiri Talvia ja Eeva Halme, hrat M. Katainen, J. Ikkela ja T. Anttila, varalle rva Sofia Helminen ja hra I. Peltomäki. Tilintarkastajiksi valittiin rehtorin rva Sofia Länkelä ja hra R. Karlstedt, varalle neiti Liisa Helminen. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin rva K. Ahonen ja hra A. Ahonen.

Myöhemmin johtokunta pitämässään kokouksessa valitsi keskuudestaan puheenjohtajaksi nti Siiri Talvian, varapuh. valittiin hra M. Katainen ja sihteeriksi nti Eeva Halme. Rahastonhoitajaksi valittiin nti S. Talvia ja jäsenmaksujen kantomieheksi hra T. Anttila.

„Heffata“-yhdistyksen vuosikokous pidettiin omassa huoneistossa maaliskuun 5 p:nä. Kokouksen avasi puheenjoht. J. Talvia. Vuosikertomus ja tilit esitettiin kokoukselle ja molemmat hyväksyttiin, jonka tähden johtokunnalle annettiin vastuuvapaus. Sitten valittiin kokouksen ohjaajaksi maanvilj. V. Ritala. Johtokuntaan valittiin suljetuilla lipuilla samat jäsenet, kuin ennenkin. Ja sitten johtokunta valitsi keskuudestaan virkallijat. Kun Anna Kuutti kieltäytyi rupeamasta varapuheenjohtajaksi, valittiin emäntä Elsa Ritala varapuheenjohtajaksi. Johtokuntaan tulivat puheenjohtajaksi J. Talvia, Hilda Sandel sihteeriksi, V. Kallio rahastonhoitajaksi.

Tilintarkastajiksi tulivat E. Knuutti ja Alli Suutari ja varalle A. Ritala. Ravintola- ja ompeluseuran pitäjäksi tuli rouva Eeva Talvia.

Riihimäen Kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin 5 p:nä maalisk. Pohjoisella kansakoululla.

Puheenjohtaja hra L. Vainola avasi kokouksen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra E. Karilas Helsingistä. Yhdistyksen sihteeri luki vuosikertomuksen ja rahastonhoitaja esitti tilikertomuksen. Johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Tämän jälkeen toimitettiin johtokunnan vaali ja valituiksi tulivat seuraavat henkilöt: rva Olga Virtanen, rva Saara Leimu, hrat L. Vainola, A. Leimu ja A. Jäkälä. Varalle hrat T. Siljander ja E. Kettula. Yksimielisesti valittiin uudelleen puheenjohtajaksi hra L. Vainola.

Johtokunta keskuudestaan valitsi varapuheenj. hra A. Leimun, sihteeriksi rva Saara Leimun, rahastonhoitajaksi rva Olga Virtasen ja jäsenkirjuriksi hra A. Leimun.

Tilintarkastajiksi valittiin hrat I. Ojala ja V. Saastamoinen. Varalle hra A. Nyberg. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin hrat L. Vainola ja O. Virtanen. Valittiin huvitoimikuntaan johtokunta kokonaisuudessaan. Kokouksessa piti hra E. Karilas esitelmä Kalevalasta, jota suurella mielenkiinnolla seurattiin.

Kotkan Kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin Kotkassa Kotkan Pohjan talolla 12 p:nä helmik. 1933. Saapuvilla oli 25 jäsentä.

Kokouksen puheenj. valittiin E. Mattila ja siht. V. Sihvola. Edellisen vuoden toiminta ja tilikertomukset hyväksyttiin. Vuoden 1933 yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin rva Aili Sihvola uudelleen ja varapuheenj. E. Mattila ja johtokuntaan yllämainittujen lisäksi herrat O. Rantalainen, J. Mattila, A. Kalpiainen ja rva Lempi Karhulahti. Tilintarkastajiksi herrat V. Sihvola ja V. Heikkilä, varalle O. Liikkanen.

Vuosikokouksen loputtua valitsi johtokunta pitämässään kokouksessa sihteeriksi E. Mattilan, rahastonhoitajaksi J. Mattilan ja jäsenkirjuriksi O. Rantalaisen.

Jyväskylän Kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin kuuromykkäinkoulussa rva Alma Sulan johdolla, hra Aimo Kankaan ollessa sihteerinä. Luettiin yhdistyksen vuosikertomus ja tilikertomus, jotka sellaisenaan hyväksyttiin. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Sitten seurasivat vaalit. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen rva Alma Sulka, muiksi johtokunnan jäseniksi neiti Hilja Parviainen, hrat J. Toppila, S. Heikkinen, S. Vuorimies ja U. Lehtimäki.

Tilintarkastajiksi valittiin johtaja A. Koskinen ja hra E. Sulka.

Jäsenmaksujen karhuamistoimi jätettiin hra A. Parkkonen huollettavaksi.

Kohta kokouksen jälkeen valitsi johtokunta keskuudestaan varapuheenjohtajaksi hra J. Toppilan, sihteeriksi U. Lehtimäen ja rahastonhoitajaksi neiti Hilja Parviaisen.

Sen lisäksi mainittakoon, että viime menneinä vuosina on ollut johtokunnassa 5 jäsentä ja sen säännöt ovat maanneet rekisteröimättöminä lähes 25 vuotta, se korjattiin ja uudistettiin ja lopuksi viime vuonna tuli hyväksytyksi ja rekisteröidyksi ja johtokunnassa tulee olemaan 6 jäsentä.

Hämeenlinnan Kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin sunnuntaina helmik. 12 p. 1933 tyttökoululla. Kokouksen avasi puheenjohtaja. Sitten seurasi sihteerin pitämä hartaushetki. Sen jälkeen alkoi virallinen vuosikokous. Yhdistyksen sihteerin laatima vuosikertomus luettiin, samoin rahastonhoitajan tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto. Kokous hyväksyi sille esitetyt vuosi- ja tilikertomuksen ja myönsi johtokunnalle täydellisen vastuuvapauden.

Uusissa vaaleissa uskottiin puheenjohtajan nuija edelleen hra H. Ylén'in tarmokkaisuun käsiin. Varap. ja sihteerin viran sai rva Ida Ylén. Hänelle muuten uskottiin kaikki entiset hommansakin.

Johtokuntaan valittiin vielä neiti Kaisu Valtari ja hrat I. Valtonen ja V. Kaurela. Varalle hrat P. Valtari ja A. Tuominen.

Tilintarkastajiksi maisterit, neidit Kyllikki Sarlin ja Rauha Engvist.



Syvällä surulla ilmoitamme, että hellästi rakastettu sisaremme,

Ent. Kuuromykkäinkoulun opettaja,
Asumalaitoksen johtajatar, neiti
**NAEMA HELENA
HERMANSON**

vapui rauhallisesti ikuisen lepoon Helsingissä huhtikuun 22 p:nä 71 vuoden vanhana.

**Augusta Carpén
Berta Hermanson
Vilhelm ja Anna Hermanson**

Jälleen näkemisen toivossa.

Jeesus sanoo: »Ei kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.» Joh. 10: 28.



Murhemielin ilmoitan, että Herra pois kutsui rakkaan vaimoni

Saima Sofia Virtanen
(o.s. Ojanen)

Syntynyt Nurmossa 6. 2. 1913.
Kuollut Nurmon Ylijoella 7. 4. 1933.

Suremaan jäi kanssani isä, äiti, siskot, ynnä muut sukulaiset ja tuttavat.

Väinö Virtanen
Kurikka